

הַלְבוֹת מֵאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת פֶּרֶק יא

א. יֵינן שְׁנֵתֶנְסָךְ לַעֲבוּדָה זָרָה, אֲסוּר בַּהֲנִיָּה; וְהַשְׁוֹתָהּ מִמֶּנּוּ כָּל שֶׁהוּא, לֹקָה מִן הַתּוֹרָה. וְכָל הָאוֹכֵל כָּל שֶׁהוּא מִתְקַרְבֶּת עֲבוּדָה זָרָה, מִבֶּשֶׂר אוֹ פְּרוֹת, אִפְּלוּ מִים וּמִלַּח הָאוֹכֵל מִהֵן כָּל שֶׁהוּא לֹקָה, שֶׁנֶּאֱמָר "אֲשֶׁר חֵלֵב זִבְחִימוּ יֹאכְלוּ, יִשְׁתּוּ יֵינן נְסִיכָם" (דְּבָרִים לֵב, לח). יֵינן שְׁנֵתֶנְסָךְ לָהּ, כְּזֹבַח שֶׁקָּרַב לָהּ; וְכִיּוֹן שֶׁאֲסוּר זֶה מִשּׁוֹם עֲבוּדָה זָרָה הוּא, אֵין לוֹ שְׁעוֹר, שֶׁנֶּאֱמָר בַּעֲבוּדָה זָרָה "וְלֹא יִדְבֹק בִּידֶךָ מְאוּמָּה, מִן-הַחֶרֶם" (דְּבָרִים יג, יח).

ב. יֵינן הַגּוֹיִים שְׂאִין אָנוּ יוֹדְעִין אִם נִתְּנָסָךְ אוֹ לֹא נִתְּנָסָךְ, וְהוּא הַנִּקְרָא סֶתֶם יֵינָם אֲסוּר בַּהֲנִיָּה כִּיּוֹן שְׁנֵתֶנְסָךְ; וְדָבָר זֶה, מִגְּזֵרַת סוֹפְרִים הוּא. וְהַשְׁוֹתָהּ מִסֶּתֶם יֵינָם רְבִיעִית, מִכִּין אוֹתוֹ מִכַּת מִרְדּוֹת. וְכָל יֵינן שְׁיַגֵּעַ בּוֹ הַגּוֹי, הֲרִי זֶה אֲסוּר שְׂמָא נִסָּךְ אוֹתוֹ, שְׂמַחֲשֶׁבֶת הַגּוֹי לַעֲבוּדָה זָרָה. הֵא לְמַדַּת שְׂיִין יִשְׂרָאֵל שְׁנַגַּע בּוֹ הַגּוֹי דִּינוֹ כְּסֶתֶם יֵינָם, שֶׁהוּא אֲסוּר בַּהֲנִיָּה.

ג. גּוֹי שְׁנַגַּע בֵּינָן שְׁלֹא בְּכוּנָה, וְכֵן תִּינוּק גּוֹי שְׁנַגַּע בֵּינָן אֲסוּר בַּשְּׁתִּיָּה, וּמִתֵּר בַּהֲנִיָּה. הַלּוֹקֵחַ עֲבָדִים מִן הַגּוֹיִים, וּמִלָּן וּטְבִלָּן מִיָּד אֵינָן מְנַסְכִּין אֶת הַיֵּין; וְיֵינן שְׁיַגֵּעוּ בּוֹ מִתֵּר בַּשְּׁתִּיָּה, וְאִף עַל פִּי שְׁעָדִין לֹא נִהְגוּ בְּדַתִּי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא פִסְקָה עֲבוּדָה זָרָה מִפִּיהֶם. בְּנֵי הַשְּׁפָחוֹת הַגּוֹיֹת שְׁנִלְדּוּ בְּרִשּׁוֹת יִשְׂרָאֵל וּמָלוּ, וְעָדִין לֹא טָבְלוּ הַגְּדוֹלִים אוֹסְרִין הַיֵּין כְּשִׁיַּגֵּעוּ בּוֹ, וְהַקִּטְנִים אֵינָן אוֹסְרִין.

ד. גֵּר תּוֹשֵׁב, וְהוּא שֶׁקָּבַל עָלָיו שְׁבַע מִצְוֹת כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ יֵינוּ אֲסוּר בַּשְּׁתִּיָּה, וּמִתֵּר בַּהֲנִיָּה; וּמִיַּחֲדִין אֶצְלוֹ יֵין, וְאֵין מִפְּקִידִין אֶצְלוֹ יֵין. וְכֵן כָּל גּוֹי שְׂאִינוּ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, כְּגוֹן אֵלוּ הַיִּשְׁמַעֲלִיִּים יֵינָן אֲסוּר בַּשְּׁתִּיָּה, וּמִתֵּר בַּהֲנִיָּה; וְכֵן הוֹרוּ כָּל הַגְּאוּנִים. אֲבָל הַנוֹצְרִיִּים עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה הֵן, וְסֶתֶם יֵינָם אֲסוּר בַּהֲנִיָּה.

ה. כָּל מְקוֹם שֶׁנֶּאֱמָר בְּעֵנִין זֶה שְׁהֵינן אֲסוּר אִם הִיָּה הַגּוֹי שֶׁנֶּאֱסָר הַיֵּין בְּגִלְלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, הֲרִי הוּא אֲסוּר בַּהֲנִיָּה; וְאִם אֵינוּ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, הֲרִי הוּא אֲסוּר בַּשְּׁתִּיָּה בְּלִבָּד. וְכָל מְקוֹם שֶׁנֶּאֱמָר גּוֹי סֶתֶם, הֲרִי זֶה עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה.

ו. אֵין מִתְּנַסָּךְ לַעֲבוּדָה זָרָה, אֲלֹא יֵין שֶׁרְאוּי לְהִקְרֹב עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ; וּמִפְּנֵי זֶה כְּשֶׁגָּזְרוּ עַל סֶתֶם יֵינָם וּגָזְרוּ עַל כָּל יֵין שְׁיַגֵּעַ בּוֹ הַגּוֹי שִׁיְהִיָּה אֲסוּר בַּהֲנִיָּה, לֹא גָזְרוּ אֲלֹא עַל הַיֵּין שֶׁרְאוּי לְהִתְנַסָּךְ. לְפִיכָךְ יֵין מִבֶּשֶׁל שְׁלִיִּישְׂרָאֵל שְׁנַגַּע בּוֹ הַגּוֹי אֵינוּ אֲסוּר, וּמִתֵּר לְשִׁתּוֹתוֹ עִם הַגּוֹי בְּכוֹס אֶחָד; אֲבָל יֵין מְזוּג, וְיֵין שֶׁהִתְחִיל לְהַחֲמִיץ וְאִפְּשָׁר שִׁישְׁתָּה אִם נָגַע בּוֹ, נֶאֱסָר.

ז. הוֹרוּ גְּאוּנֵי הַמַּעֲרָב, שְׂאִם נִתְּעַרַב בֵּינָן יִשְׂרָאֵל מִעֵט דְּבִשׁ אוֹ מִעֵט שְׂאֹר הוֹאִיל וְאֵינוּ רְאוּי לְמִזְבֵּחַ, הֲרִי הוּא כְּמִבֶּשֶׁל אוֹ כְּשֹׁכַר וְאֵינוּ מִתְּנַסָּךְ; וּמִתֵּר לְשִׁתּוֹתוֹ עִם הַגּוֹי.

ח. מֵאִימַתִּי יֶאֱסָר יֵין הַגּוֹיִים: מִשְׂיִדְרָךְ וּמִשֶּׁשׁ הַיֵּין אִף עַל פִּי שְׁלֹא יֵרֵד לְבוֹר, אֲלֹא עָדִין הוּא בַּגַּת הֲרִי זֶה אֲסוּר; לְפִיכָךְ אֵין דּוֹרְכִין עִם הַנְּכָרִי בַּגַּת, שְׂמָא יַגַּע בִּידּוֹ וַיִּנְסָךְ, וְאִפְּלוּ הִיָּה כְּפוֹת. וְאֵין לּוֹקְחִין מִמֶּנּוּ גַּת דְּרוּכָה, וְאִף עַל פִּי שְׁעָדִין הַיֵּין מַעֲרָב עִם הַחֶרֶצִּים וְהַזּוּגִין וְלֹא יֵרֵד לְבוֹר.

ט. נְכָרִי שֶׁדִּרְךָ הַיֵּין וְלֹא נָגַע בּוֹ, וְהֲרִי יִשְׂרָאֵל עוֹמֵד עַל גְּבִיו,

וישראל הוא שְׁכָנְסוּ בַּחֲבִית הָרִי זֶה אֲסוּר בַּשְּׁתִּיָּה. הַחֲמִץ
שֶׁלְּגוּיִים אֲסוּר בַּהֲנִיָּה, מִפְּנֵי שֶׁנַּעֲשֶׂה יֵין נֶסֶךְ קֹדֶם שִׁיחֲמִיץ.

י. גוֹי שֶׁהָיָה דוֹרֵס עֲנָבִים בַּחֲבִית אֶף עַל פִּי שֶׁהָיִין צָף עַל גְּבִי
יָדָיו, אֵין חוֹשֵׁשִׁין מִשּׁוּם יֵין נֶסֶךְ; הִיָּה אוֹכֵל מִן הַסָּלִים, וְהוֹתִיר
כִּסָּאָה וְכִסְאֹתַיִם, וְזָרְקָן לְגַת אֶף עַל פִּי שֶׁהָיִין מִנְתִּז עַל הָעֲנָבִים,
אֵינוֹ עוֹשֶׂה אוֹתוֹ יֵין נֶסֶךְ.

יא. הַחֲרָצִיץ וְהַזֹּגִין שֶׁלְּגוּיִים אֲסוּרִין בַּהֲנִיָּה, כָּל שָׁנִים עֶשֶׂר
חֹדֶשׁ; וְלֹא־חֵר שָׁנִים עֶשֶׂר חֹדֶשׁ, כִּכָּר יִבְשׁוּ וְלֹא נִשְׁאַרָה בָּהֶן
לְחִלּוּחִית, וּמִתְרִין בְּאֻכִּילָהּ. וְכֵן שְׁמָרִים שְׁלִיין שִׁיבְשׁוּ לֹא־חֵר
שָׁנִים עֶשֶׂר חֹדֶשׁ מִתְרִין, שֶׁהָרִי לֹא נִשְׁאַר בָּהֶן רֵיחַ יֵין וְהָרִי הֵן
כַּעֲפָר וְכֹאדָמָה.

יב. נֹדוֹת הַגּוּיִים וְקִנְקֻנִיָּהן שֶׁהִכְנִיסוּ בָּהֶן הַגּוּיִים יֵינָם אֲסוּר לְתַן
לְתוֹכָן יֵין, עַד שִׁיִּשְׁנֶן שָׁנִים עֶשֶׂר חֹדֶשׁ, אוֹ עַד שִׁיִּחֲזִירָן לְאוֹר
עַד שִׁיתְרַפָּה הַזֹּפֶת שֶׁעָלִיהֶן, אוֹ שִׁיחֲמוּ, אוֹ עַד שִׁיתֵּן לְתוֹכָן מִים
שְׁלוֹשָׁה יָמִים מֵעַת לַעַת וּמַעֲרָה הַמִּים וּמַחֲלִיף מִים אֲחֵרִים כָּל
מֵעַת לַעַת שְׁלוֹשָׁה פְּעָמִים בְּשִׁלְשַׁת הַיָּמִים: בֵּין שֶׁהָיוּ הַכִּלִּים
שְׁלָהֶן, בֵּין שֶׁהָיוּ שְׁלִישִׁי־יִשְׂרָאֵל וְשִׁאֲלוּ אוֹתָן וְהִכְנִיסוּ בָּהֶן יֵינָם.
וְאִם נָתַן לְתוֹכָן יֵין קֹדֶם שִׁיטְהֵר אוֹתָן, הָרִי זֶה אֲסוּר בַּשְּׁתִּיָּה.

יג. וּמִתֵּר לְתַן לְתוֹכָן שִׁכָּר אוֹ צִיר אוֹ מְרִיס מִיָּד, וְאֵינוֹ צָרִיךְ
לְכֹלוֹם; וּמִתֵּר לְתַן הֵיִין לְתוֹכָן אַחֵר שִׁיתֵּן הַצִּיר אוֹ הַמְרִיס,
שֶׁהַמֶּלֶח שׁוֹרְפָן.

יד. הַלּוֹקַח כִּלִּים חֲדָשִׁים שֶׁאֵינָן מְזֻפָּתִין מִן הַגּוּיִים נוֹתֵן לְתוֹכָן
יֵין מִיָּד, וְאֵינוֹ חוֹשֵׁשׁ שֶׁמָּא נִתְּנוּ בָּהֶן יֵין נֶסֶךְ; וְאִם הָיוּ מְזֻפָּתִין
מִדִּיחָן, וְאֶף עַל פִּי שֶׁהֵן חֲדָשִׁים. וְכֵן כָּלִי שֶׁנִּתְּנוּ בּוֹ יֵין נֶסֶךְ וְאֵין
מְכַנְסוֹ לְקִיּוֹם, כְּגוֹן כָּלִי שֶׁחוֹשֵׁף בּוֹ אוֹ הַמְשַׁפֵּךְ וְכִיּוֹצֵא בָּהֶן
מְשַׁכְּשְׁכוּ בַּמִּים, וְדִּיּוֹ. וְכֵן כּוֹס שֶׁלְּחֵרֶס שֶׁשְׁתָּה בּוֹ הַגּוֹי, אֲסוּר
לְשִׁתּוֹת בּוֹ פַּעַם רֵאשׁוֹנָה וּשְׁנִיָּה; וּשְׁלִישִׁית מִתֵּר, שֶׁכִּכָּר הִלְכוּ
צִחְצוּחֵי הַיֵּין שָׁבוּ: וְהוּא שֶׁהָיָה מְצַפֶּה בְּאֹכֵר כְּדֶרֶךְ שֶׁהֵיוּ צָרִיךְ
עוֹשִׂין, אוֹ שֶׁהָיָה מְזֻפָּת; אֲבָל שֶׁלְּחֵרֶס, צָרִיךְ הַדָּחָה.

טו. כָּלִי חֵרֶס הַשְׁוּוּעִים בְּאֹכֵר שֶׁנִּשְׁתַּמְשׁוּ בָּהֶן בֵּינָן נֶסֶךְ אִם הָיוּ
לְבָנִים, אוֹ אֲדָמִים, אוֹ שְׁחוּרִים מִתְרִין; וְאִם הָיוּ יִרְקִין אֲסוּרִין,
מִפְּנֵי שֶׁהֵן בּוֹלְעִין. וְאִם יֵשׁ בָּהֶן מְקוֹם מְגֻלָּה שֶׁלְּחֵרֶס בֵּין לְבָנִים,
בֵּין יִרְקִין אֲסוּרִין, מִפְּנֵי שֶׁהֵם בּוֹלְעִין. וְיִרְאָה לִי, שֶׁאֵין הַדָּבָר
אֲלֹא בְּשִׁכְנִסוֹ בָּהֶם לְקִיּוֹם; אֲבָל אִם לֹא כִנְסוּ בָּהֶם לְקִיּוֹם מִדִּיחָן
וּמִתְרִין, וְאִפְלוּ הֵן שֶׁלְּחֵרֶס.

טז. גַּת שְׁלֵאבָן וְשִׁלְעֵץ שֶׁדֶּרֶךְ בָּהֶן הַגּוֹי, אוֹ גַת שְׁלֵאבָן שֶׁזִּפְתָּהּ
הַגּוֹי אֶף עַל פִּי שְׁלֵא דֶּרֶךְ בָּהֶן מִדִּיחָן בַּמִּים וּבְאֹפֶר אֲרֻבָּעָה
פְּעָמִים, וְדוֹרֵךְ בָּהֶן: וְאִם הִיָּתָה בָּהֶן לְחִלּוּחִית, מְקָדִים הָאֹפֶר
לַמִּים; וְאִם לֹא, מְקָדִים הַמִּים.

יז. גַּת שְׁלֵאבָן מְזֻפָּתֶת שֶׁדֶּרֶךְ בָּהּ הַגּוֹי, אוֹ גַת שֶׁלְעֵץ זְפוּתָהּ אֶף
עַל פִּי שְׁלֵא דֶּרֶךְ בָּהּ צָרִיךְ לְקַלֵּף אֶת הַזֹּפֶת. וְאִם יִשְׁנָה שָׁנִים
עֶשֶׂר חֹדֶשׁ, אוֹ נָתַן בָּהּ מִים שְׁלוֹשָׁה יָמִים מֵעַת לַעַת אֵינוֹ צָרִיךְ
לְקַלֵּף: לֹא תִהְיֶה הַגַּת חֲמוּרָה יָתֵר מִן הַקִּנְקֻנִּים; לֹא נֶאֱמַר יְקַלֵּף,
אֲלֹא לְהִתִּירָה מִיָּד.

יח. גַּת שֶׁלְּחֵרֶס אֶף עַל פִּי שֶׁקַּלֵּף אֶת הַזֹּפֶת, אֲסוּר לְדֶרֶךְ בָּהּ

מיד: עד שיִחַם אוֹתָהּ בָּאֵשׁ, עַד שִׁירְפָה הַזֹּפֶת. וְאִם יִשְׁנָה, אוֹ
נָתַן בָּהּ מַיִם שְׁלוֹשָׁה יָמִים מִתַּרְת כְּמוֹ שֶׁבָּאֲרָנוּ.

יט. מִשְׁמֶרֶת שְׁלִיזִין שְׁלִגוּיִים אִם הָיְתָה שְׁלִשְׁעָר, מְדִיחָה וּמִשְׁמֶר
בָּהּ; וְאִם הָיְתָה שְׁלִצְמֶר, מְדִיחָה בְּמַיִם וּבְאֶפֶר אַרְבַּעַה פְּעָמִים,
וּמְנִיחָה עַד שֶׁתִּגָּב, וּמִשְׁמֶר בָּהּ; וְאִם הָיְתָה שְׁלִשְׁשׁ, מִיִּשְׁנָה
שָׁנִים עֶשֶׂר חֹדֶשׁ: וְאִם יֵשׁ בָּהּ קָשָׁרִים, מִתִּירָן.

כ. וְכֵן כָּלִי חֶלֶף וְהוֹצִים וְכִיּוֹצֵא בָּהֶן, מְקַפִּיפּוֹת שְׁדוּרְכִין בָּהֶן
הֵינָן אִם הָיוּ תְּפוּרִין בְּחֻבָּלִים, מְדִיחָן; וְאִם הָיוּ אֲחוּזוֹת זֶה בְּזֶה
בְּסִבּוּף קָשָׁה, מְדִיחָן בְּאֶפֶר וּבְמַיִם אַרְבַּעַה פְּעָמִים וּמִנְגָּבָן,
וּמִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן; וְאִם הָיוּ תְּפוּרוֹת בִּפְשֻׁתָן, מִיִּשְׁנָן שָׁנִים עֶשֶׂר
חֹדֶשׁ: וְאִם יֵשׁ בָּהֶן קָשָׁרִים, מִתִּירָן.

כא. כָּלִי הַגֵּת שְׁדָרָךְ בָּהֶן הַנִּכְרִי יֵין נֶסֶךְ, כִּיֻּצַּד מְטַהְרִין אוֹתָן
כְּדִי שִׁידָרָךְ בָּהֶן הַיִּשְׂרָאֵלִי: הַדְּפִין וְהַעֲדָשִׁים וְהַלּוּלָבִין, מְדִיחָן.
הַעֲקָלִין שְׁלִנְסָרִין וְשִׁלְבָצְבוּץ, מִנְגָּבָן. שְׁלִשְׁפָה וְשִׁלְגָמִי, מִיִּשְׁנָן
שָׁנִים עֶשֶׂר חֹדֶשׁ; וְאִם רָצָה לְטַהֲרָן מִיַּד מַגְעִילָן בְּרוֹתְחִין, אוֹ
חוֹלְטָן בְּמֵי זֵיתִים, אוֹ מְנִיחָן תַּחַת צָנוּר שְׁמִימִיו מְקַלְחִין אוֹ
בְּמַעֲיָן שְׁמִימִיו רוֹדְפִין שְׁתִּים עֶשְׂרֵה שָׁעוֹת, וְאַחֵר כֶּךָ יִתְרוּ.

כב. בְּזֶמֶן שֶׁהָיְתָה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּלָה לְיִשְׂרָאֵל, הָיוּ לוֹקְחִין הֵינָן
מִכָּל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל, וְאֵין חוֹשְׁשִׁין לוֹ; וּבַחוּצָה לְאֶרֶץ, לֹא הָיוּ
לוֹקְחִין הֵינָן מִכָּל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל, אֲלָא מֵאָדָם שֶׁהַחֲזֵק בְּכִשְׁרוֹת.
וּבְזֶמֶן הַזֶּה, אֵין לוֹקְחִין יֵין בְּכָל מְקוֹם אֲלָא מֵאָדָם שֶׁהַחֲזֵק
בְּכִשְׁרוֹת; וְכֵן הַבֶּשֶׂר וְהַגְּבִנָּה וְחֻתְפֶּת דָּג שְׂאִין בָּהּ סִימָן, כְּמוֹ
שֶׁבָּאֲרָנוּ.

כג. הַמִּתְאַרַח אֶצֶל בַּעַל הַבֵּית בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל זְמַן, וְהַבִּיא
לוֹ יֵין אוֹ בֶּשֶׂר אוֹ גְּבִנָּה וְחֻתְפֶּת דָּג הָרִי זֶה מִתֵּר, וְאֵין צָרִיךְ
לְשָׂאֵל עָלָיו: אֵף עַל פִּי שְׂאִינוֹ מִכִּירוֹ, אֲלָא יוֹדֵעַ שֶׁהוּא יְהוּדִי
בְּלִבָּד. וְאִם הַחֲזֵק שְׂאִינוֹ בֶּשֶׂר וְלֹא מְדַקְדֵּק בַּדְּבָרִים אֵלּוּ, אֲסוּר
לְהִתְאַרַח אֶצְלוֹ; וְאִם עָבַר וְנִתְאַרַח אֶצְלוֹ אֵינוֹ אוֹכֵל בֶּשֶׂר וְלֹא
שׁוֹתָהּ יֵין עַל פִּיו, עַד שִׁיעִיד לוֹ אָדָם כֶּשֶׂר עָלֵיהֶם.

הַלְבוֹת מֵאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת פֶּרֶק יב

א. כִּיֻּצַּד הִיא הַנְּגִיעָה שְׂאוּסֶר בָּהּ הַגּוֹי הֵינָן הוּא שְׁיִגַע בֵּינָן
עֲצָמוֹ, בֵּין בִּידּוֹ בֵּין בְּשֹׂאֵר אֲבָרָיו שְׁדָרְכָן לְנֶסֶךְ בָּהֶן, וַיִּשְׁכַּשֶּׁךְ.
אֲבָל אִם פָּשַׁט יָדוֹ לְחֻבִּית, וְתַפְסוֹ אֶת יָדוֹ קֹדֶם שִׁיּוּצִיאָהּ, וְלֹא
יִנְדָּהּ, וּפָתְחוּ הַחֻבִּית מִלְּמַטָּה עַד שִׁיּוּצִיא הֵינָן וְיָרַד לְמַטָּה מִיָּדוֹ
לֹא נֶאֱסָר הֵינָן.

ב. וְכֵן אִם אָחַז כָּלִי פִתּוּחַ שְׁלִיזִין, וְשִׁכְשְׁכוּ אֵף עַל פִּי שְׁלֹא הַגְּבִיָּה
הַכָּלִי, וְלֹא נָגַע בֵּינָן נֶאֱסָר הֵינָן. נָטַל הַכָּלִי שְׁלִיזִין, וְהַגְּבִיָּהּ
וַיִּצֵּק הֵינָן אֵף עַל פִּי שְׁלֹא שִׁכְשֵׁךְ נֶאֱסָר, שֶׁהָרִי בֹא הֵינָן מְכוּחוֹ.
הַגְּבִיָּהּ, וְלֹא שִׁכְשֵׁךְ וְלֹא נָגַע מִתֵּר.

ג. נִכְרִי שֶׁהָיָה אוֹחֵז הַכָּלִי בְּקֶרֶקַע, וַיִּשְׂרָאֵל צָק לְתוֹכוֹ יֵין הֵינָן
מִתֵּר; וְאִם נִדְּנָד הַגּוֹי הַכָּלִי, נֶאֱסָר הֵינָן. כָּלִי סָתוּם מִתֵּר הַגּוֹי
לְטַלְטְלוֹ מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, וְאֵף עַל פִּי שֶׁהֵינָן מִתְּנַדְּנָד: שְׂאִין זֶה
דָּרָךְ הַנְּסוּף. הַעֲבִיר נוֹד שְׁלִיזִין מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, וְהוּא אוֹחֵז פִּי
הַנוֹד בִּידּוֹ בֵּין שֶׁהָיָה הַנוֹד מְלֹא אוֹ חֶסֶר מִתֵּר, וְאֵף עַל פִּי שֶׁהֵינָן

מתנדנד. העביר כלי חרס פתוח מלא יין, אסור שמא יגע בו; ואם היה חסר, מתר אלא אם כן שכשכו.

ד. גוי שנגע ביין, ולא נתכוון לזה הרי היין מתר בהנחה בלבד. פיצד כגון שנפל על נוד שליין, או שהושיט ידו לחבית על מנת שהיא שמן ונמצאת יין. בא היין מכוחו שלגוי בלא פונה הואיל ולא נגע ביין, הרי זה מתר בשתייה. פיצד: כגון שהגביה כלי שליין ויצק לכלי אחר, והוא מדמה שהוא שכר או שמן הרי זה מתר.

ה. נכנס הגוי לבית או לחנות לבקש יין, ופשט ידו כשהוא מחפש, ונגע ביין אסור: שהרי ליין נתכוון, ואין זה נוגע בלא פונה.

ו. חבית שנסדקה לארפה, וקדם הגוי וחבקה כדי שלא יתפרדו החרסים הרי זה מתר בהנחה; אבל אם נסדקה לרחבה, ותפס בסדק העליון כדי שלא יפל הרי זה מתר בשתייה, שהרי אין היין על כוחו שלגוי.

ז. גוי שנפל לבור שליין והעלוהו משם מת, או שמדד הבור שיש בו היין בקנה, או שהתז את הזבוב והצרעה מעליו בקנה, או שהיה מטפח על פי החבית הרוחתת כדי שתנוח הרתיחה, או שנטל חבית וזרקה בחמתו לבור הרי זה מתר בהנחה בלבד; ואם עלה הגוי חי, היין אסור בהנחה.

ח. חבית שהיה נקב בצדה, ונשמט הפקק מן הנקב, והניח הגוי אצבעו במקום הנקב, כדי שלא יצא היין כל היין שמראש החבית עד הנקב, אסור; ושתחת הנקב, מתר בשתייה.

ט. מניקית כפופה שעושין אותה ממתכת או זכוכית וכיוצא בהן, שהניח ראשה לתוך היין שבחבית והראש האחר חוץ לחבית, ומצץ היין והתחיל היין לירד כדרך שעושין תמיד, ובא הגוי והניח אצבעו על פי המניקית ומנע היין מלירד נאסר כל היין שבחבית: שהכל היה יוצא ונגרר לולי ידו, ונמצא הכל כבא מכוחו.

י. המערה יין לתוך כלי שיש בו יין גויים נאסר כל היין שבכלי העליון, שהרי העמוד הנצוק מחבר בין היין שבכלי העליון ובין היין שבכלי התחתון; לפיכך המודד לגוי לתוך כלי שבידו ינפץ נפיצה או יזרק זריקה, כדי שלא יהיה נצוק חבור ויאסר עליו מה שישאר בכלי העליון.

יא. משפך שמדד בו לנכרי אם יש בקצה המשפך עכבת יין לא ימדד בו לישראל, עד שידיחנו וינגב; ואם לא הדיח, הרי זה אסור.

יב. כלי שיש לו כמין שני חטמין יוצאין ממנו, כמו הפלים שנוטלין בהן לידים, שהיה מלא יין ביד ישראל, והיה ישראל מוצץ ושותה מחטם זה והגוי מוצץ ושותה מחטם השני הרי זה מתר. והוא שיקדים הישראלי ויפסק, ועדין הגוי שותה: שמשפסק הגוי יחזור היין שישאר בחטם לכלי ויאסר כל מה שישאר בו, שהרי בא היין מכוחו.

יג. גוי שמצץ היין מן החבית במניקית, אסר כל היין שבה שפשיפסק, יחזור היין שעלה במניקית במציצתו, ויפל לחבית, ויאסר הכל.

יד. נִכְרִי שֶׁהָיָה מַעֲבִיר עִם יִשְׂרָאֵל כְּדֵי יַיִן מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, וְהוּא הוֹלֵךְ אַחֲרֵיהֶן לְשִׁמְרָן אֲפֹלוּ הַפְּלִיגוּ מִמֶּנּוּ כְּדֵי מִיל, הָרִי אֵלוּ מִתְּרוֹת: שְׂאִימָתוֹ עָלֶיהֶן, וְאוֹמְרִין עֲתָה יֵצֵא לְפָנֵינוּ וְיִרְאֶה אוֹתָנוּ. וְאִם אָמַר לָהֶם, לָכוּ וְאֲנִי אָבוֹא אַחֲרֵיכֶם אִם נִתְעַלְמוּ מֵעֵינָיו כְּדֵי שִׁיפְתָּחוּ פִּי הַכֹּד וַיַּחֲזִרוּ וַיִּגִּיפוּ אוֹתָהּ וְתַגֵּב, הָרִי הַיֵּין כָּלוּ אֲסוּר בִּשְׂתִיָּה; וְאִם פָּחוּת מִכָּאן, מִתֵּר.

טו. וְכֵן הַמְּנִיחַ נִכְרִי בַּחֲנוּתוֹ אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא יוֹצֵא וְנִכְנָס כָּל הַיּוֹם כָּלוּ, הַיֵּין מִתֵּר; וְאִם מוֹדִיעוֹ שֶׁהוּא מִפְּלִיג, וְשֶׁהָיָה כְּדֵי שִׁיפְתָּח וַיִּגַּף וְתַגֵּב הַיֵּין אֲסוּר בִּשְׂתִיָּה. וְכֵן הַמְּנִיחַ יֵינוּ בִּקְרוֹן אוֹ בְּסָפִינָה עִם הַגּוֹיִים, וְנִכְנָס לָעִיר לַעֲשׂוֹת צָרְכּוֹ וְיֵצֵא הַיֵּין מִתֵּר; וְאִם הוֹדִיעַן שֶׁהוּא מִפְּלִיג, וְשֶׁהָיָה כְּדֵי שִׁיפְתָּח וַיִּגַּף וְתַגֵּב הַיֵּין אֲסוּר בִּשְׂתִיָּה. וְכָל הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ, בַּחֲבִיּוֹת סְתוּמוֹת; אֲבָל בַּפְּתוּחוֹת אֲפֹלוּ לֹא שֶׁהָיָה מֵאַחֵר שֶׁהוֹדִיעַן שֶׁהוּא מִפְּלִיג, הַיֵּין אֲסוּר.

טז. יִשְׂרָאֵל שֶׁהָיָה אוֹכֵל עִם הַגּוֹי, וְהַנִּיחַ יַיִן פְּתוּחַ עַל הַשִּׁלְחָן וַיַּיֵּן פְּתוּחַ עַל הַדִּלְפָּקִי, וְיֵצֵא שֶׁעַל הַשִּׁלְחָן אֲסוּר, וְשֶׁעַל הַדִּלְפָּקִי מִתֵּר; וְאִם אָמַר לוֹ, מִזַּג וְשִׁתָּה כָּל הַיֵּין הַפְּתוּחַ שֶׁבִּבֵּית אֲסוּר.

יז. הָיָה שׁוֹתָה עִם הַנִּכְרִי, וְשָׁמַע קוֹל תְּפִלָּה בְּבֵית הַכְּנָסֶת וְיֵצֵא אֵף הַיֵּין הַפְּתוּחַ, מִתֵּר: שֶׁהַנִּכְרִי אוֹמֵר, עֲתָה יִזְכֹּר הַיֵּין וַיְבוֹא בַּמְהֵרָה וַיִּמָּצֵא אוֹתִי נוֹגַע בַּיֵּינוּ; וְלִפִּי זֶה אֵינוֹ זֶז מִמָּקוֹמוֹ, וְאִין נֶאֱסָר אֵלּא מֵה שֶׁלְּפָנָיו בְּלִבָּד.

יח. נִכְרִי וְיִשְׂרָאֵל שֶׁהָיוּ דֹרִין בַּחֲצֵר אַחַת, וְיֵצֵאוּ שְׁנֵיהֶן בְּבִקְלָה לִרְאוֹת חֵתָן אוֹ הַסֶּפֶד, וַיַּחֲזֹר הַגּוֹי וְסָגַר הַפֶּתַח, וְאַחֵר כֶּף בָּא הַיִּשְׂרָאֵלִי הָרִי הַיֵּין הַפְּתוּחַ שֶׁבִּבֵּית הַיִּשְׂרָאֵלִי בִּהְתֵּרוֹ: שֶׁלֹּא סָגַר הַגּוֹי אֵלּא עַל דַּעַת שֶׁכָּבַר נִכְנָס הַיִּשְׂרָאֵלִי לְבֵיתוֹ, וְלֹא נִשְׁאַר אָדָם בַּחוּץ; וְכַמְדָּמָה לוֹ שֶׁהוּא קָדְמוֹ.

יט. יַיִן שְׁלִישְׁרָאֵל וְשִׁלְגוֹי בְּבֵית אֶחָד, וְהָיוּ הַחֲבִיּוֹת פְּתוּחוֹת, וְנִכְנָס הַגּוֹי לְבֵית, וְנָעַל הַדֶּלֶת בַּעֲדוֹ נֶאֱסָר כָּל הַיֵּין. וְאִם יֵשׁ חֲלוֹן בַּדֶּלֶת, שֶׁמִּסְתַּכֵּל מִמֶּנּוּ הָעוֹמֵד אַחֲרֵי הַפֶּתַח וְרוֹאֶה כִּנְגָדוֹ כָּל הַחֲבִיּוֹת שֶׁכִּנְגַּד הַחֲלוֹן, מִתְּרוֹת; וְשָׁמֶן הַצִּדְדִּין, אֲסוּרִין: שֶׁהָרִי מִפְּחָד מִן הָרוֹאֶה אוֹתוֹ.

כ. וְכֵן אִם שָׂאג אָרִי וְכִיּוֹצֵא בּוֹ, וַיִּבְרַח הַגּוֹי וַיִּנְחָפֵא בֵּין הַחֲבִיּוֹת הַפְּתוּחוֹת הַיֵּין מִתֵּר: שֶׁהוּא אוֹמֵר שְׂמָא יִשְׂרָאֵל אַחֵר נִחָפֵא כָּאן, וְהוּא רוֹאֶה אוֹתִי כְּשֶׁאֲגַע.

כא. אוֹצֵר שְׁלִיין שֶׁהָיוּ חֲבִיּוֹתָיו פְּתוּחוֹת, וַיֵּשׁ לַגּוֹי חֲבִיּוֹת אַחֲרוֹת בְּאוֹתוֹ הַפֶּנֶדֶק, וְנִמָּצֵא הַגּוֹי עוֹמֵד בֵּין חֲבִיּוֹת יִשְׂרָאֵל הַפְּתוּחוֹת אִם נִבְהַל כְּשֶׁנִּמָּצֵא וְנִתְפָּס עָלָיו כִּגְנֵב, הָרִי הַיֵּין מִתֵּר בִּשְׂתִיָּה: שֶׁמִּפְּחָדוֹ וַיִּרְאֵתוֹ, אִין לוֹ פְּנָאִי לְנִסָּד. וְאִם לֹא נִתְפָּס כִּגְנֵב אֵלּא הָרִי הוּא בּוֹטֵחַ שֵׁם, הַיֵּין אֲסוּר. וְתִינּוֹק הַנִּמָּצֵא בֵּין הַחֲבִיּוֹת בֵּין כֶּף וּבֵין כֶּף, כָּל הַיֵּין מִתֵּר.

כב. גְּדוּד שֶׁנִּכְנָס לְמַדִּינָה, דֶּרֶךְ שְׁלוֹם כָּל הַחֲבִיּוֹת הַפְּתוּחוֹת שֶׁבַּחֲנִיּוֹת, אֲסוּרוֹת; וְסְתוּמוֹת, מִתְּרוֹת. וּבִשְׁעַת מִלְחָמָה, אִם פָּשַׁט הַגְּדוּד בְּמַדִּינָה וַעֲבַר אֵלּוּ וְאֵלּוּ מִתְּרוֹת, מִפְּנֵי שְׂאִין לָהֶן פְּנָאִי לְנִסָּד.

כג. גּוֹי שֶׁנִּמָּצֵא עוֹמֵד בְּצַד הַבּוֹר שְׁלִיין אִם יֵשׁ לוֹ מְלוּחָה עַל

אותו היין, הרי זה אסור: מפני שלבו גם בו, שולח ידו ומנסך. ואם אין לו עליו מלוה, היין מתר בשתייה.

כד. זונה גויה במסכה שלישראל היין מתר, שאימתן עליה ולא תגע; אבל זונה ישראלית במסכת גויים יינה שלפניה בכליה אסור, מפני שהן נוגעין בו שלא מדעתה.

כה. גוי הנמצא בבית הגת אם יש שם לחלוּחית יין כדי לכלל הכף, עד שתכלל הכף לכף שניה צריך להדיח כל בית הגת, וינגב; ואם לאו מדיח הגת בלבד, וזו הרחקה יתרה.

כו. חבית שצפה בנהר אם נמצאת כנגד עיר שרבה ישראל, מתרת בהניה; כנגד עיר שרבה גויים, אסורה.

כז. מקום שהיו רב מוכרי היין בו ישראל, ונמצאו בו כלים גדולים מלאים יין, והן כלים שדרך המוכרין לבדם לכנס בהן היין הרי אלו מתרין בהניה. חבית שפתחוה גנבים אם רב גנבי העיר ישראל, היין מתר בשתייה.

הלכות מאכלות אסורות פרק יג

א. הלוקח בית או ששכר בית בחצרו שלגוי, ומלאהו יין אם היה הישראל דר באותה חצר אף על פי שהפתח פתוח, היין מתר: מפני שהגוי מפחד תמיד ואומר, עתה יכנס לביתו פתאום וימצא אותי בתוך ביתו. ואם היה דר בחצר אחרת לא יצא עד שיסגר הבית, ויהיה המפתח והחותם בידי; ואינו חושש שמא יזיף הגוי, ויפתח הבית.

ב. יצא ולא סגר הפתח, או שסגר והניח המפתח ביד הגוי הרי היין אסור בשתייה, שמא נכנס הגוי ונסך: שהרי אין הישראל שם. ואם אמר לו, אחז לי מפתח זה עד שאבוא היין מתר, שלא מסר לו שמירת הבית אלא שמירת המפתח.

ג. נכרי ששכר לישראל לדרך לו יינו בטהרה, כדי שיהיה מתר לישראל ויקחוהו ממנו, והיה היין בביתו שלגוי אם היה ישראל זה ששומר היין דר באותה חצר היין מתר, ואף על פי שהפתח פתוח והשומר נכנס ויוצא. ואם היה השומר דר בחצר אחרת היין אסור, ואף על פי שהמפתח והחותם ביד ישראל: שפיון שהיין שלגוי ובכרשותו, אינו מפחד לזיף ולהכנס לבית, ויאמר ויהי מה, אם ידעו בי לא יקחו ממני.

ד. אפלו כתב הגוי לישראל שנתקבל ממנו המעות למכר לו בהן יין הואיל ואין הישראלי יכול להוציאו מרשות הגוי, עד שיתן לו המעות הרי הוא שלגוי ואסור, אלא אם היה השומר דר שם בחצר. ואין השומר צריך להיות יושב ומשמר תמיד, אלא נכנס ויוצא כמו שבארנו, בין ברשות בעל היין, בין ברשות גוי אחר.

ה. היה יין זה הטהור שלגוי מנח ברשות הרבים, או בבית הפתוח לרשות הרבים, וישראל הולכים ושבים מתר, שעדיין לא נכנס ברשות הגוי. ואשפה, וחלון, ודקל אף על פי שאין בו פרות הרי אלו ברשות הרבים; וחבית יין שם וגוי הנמצא שם, אינו אוסרה. ובית הפתוח לשם, הרי הוא כפתוח לרשות הרבים.

ו. חָצַר הַחֲלוּקָה בַּפְּסִיפּס וְגוֹי בְּצַד זֶה וְיִשְׂרָאֵל בְּצַד אַחֵר, וְכֵן שְׁנֵי גִגִּין שֶׁהָיָה גִג יִשְׂרָאֵל לְמַעַלָּה וְגִג הַגּוֹי לְמַטָּה, אוֹ שֶׁהָיוּ זֶה בְּצַד זֶה וַיֵּשׁ בִּינֵיהֶן פְּסִיפּס אַף עַל פִּי שֵׁיִד הַגּוֹי מִגַּעַת לְחֶלֶק יִשְׂרָאֵל אֵינּוּ חוֹשֵׁשׁ מִשּׁוּם יֵין נֶסֶךְ, וְלֹא מִשּׁוּם טְהוֹרוֹת.

ז. מִתֵּר לְיִשְׂרָאֵל לְהַפְקִיד יֵינוּ בְּכָלִי סְתוּם בִּיד גּוֹיִים וְהוּא שֶׁהָיָה לוֹ בּוֹ, שְׁנֵי סִימָנִין; וְזֶה הוּא הַנִּקְרָא חוֹתָם בְּתוֹךְ חוֹתָם. בִּיצַד: סְתָם הַחֲבִית בְּכָלִי שְׁאִינוּ מְהַדֵּק כְּדֶרֶךְ שְׁסוּתָמִין כָּל אָדָם, וְטַח בְּטִיט הָרִי זֶה חוֹתָם אַחַד; הָיָה כָּלִי מְהַדֵּק, וְטַח עָלָיו מְלִמְעָלָה הָרִי זֶה חוֹתָם בְּתוֹךְ חוֹתָם.

ח. וְכֵן אִם צָר פִּי הַנּוֹד, הָרִי זֶה חוֹתָם אַחַד; הַפֶּךְ קָצָה פִּי הַנּוֹד לְתוֹכּוֹ וְצָר עָלָיו, הָרִי זֶה חוֹתָם בְּתוֹךְ חוֹתָם. וְכֵן כָּל שְׁנֵי שְׁמִשְׁנָה מְדַבְּרִים שֶׁהֵן דֶּרֶךְ כָּל אָדָם, הָרִי הֵן כְּחוֹתָם אַחַד; וְהִטִּיחָה אוֹ הִקְשִׁירָה, הָרִי זֶה חוֹתָם שְׁנֵי. וְאִם הַפְּקִיד בִּיד גּוֹי בְּחוֹתָם אַחַד הָרִי זֶה אֲסוּר בְּשִׁתְיָה, וּמִתֵּר בִּהְנִיָּה: וְהוּא, שֶׁיַּחֲד לוֹ קֶרֶן זְוִית.

ט. יֵין מְבָשֵׁל, וְהַשְׁכָּר, אוֹ יֵין שֶׁעָרְבוּ עִם דְּבָרִים אֲחֵרִים כְּגוֹן דְּבַשׁ וְשֶׁמֶן, וְכֵן הַחֲמִץ, וְהַגְּבִנָּה, וְהַחֲלָב, וְכָל שְׁאִסּוּרוֹ מְדַבְּרֵי סוּפְרִים, שֶׁהַפְּקִידוֹ בִּיד גּוֹי אֵינוֹ צָרִיךְ שְׁנֵי חוֹתָמוֹת, אֲלֹא חוֹתָם אַחַד בְּלֶבֶד דִּיו; אֲבָל הֵינָן וְהַבֶּשֶׁר וְחֲתַפֶּת דָּג שְׁאִין בָּהֶן סִימָן, שֶׁהַפְּקִידָן בִּיד גּוֹי צָרִיכִין שְׁנֵי חוֹתָמוֹת.

י. יִרְאֶה לִי, שְׁכָל מְקוֹם שְׁאִמְרָנוּ בַּעֲנִין יֵין שְׁלָנוּ שֶׁהוּא אֲסוּר בְּשִׁתְיָה וּמִתֵּר בִּהְנִיָּה, מִפְּנֵי צַד נִגְיַעָה שֶׁנֶּגַע בּוֹ הַגּוֹי בְּשִׁתְיָה הַגּוֹי עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה; אֲבָל אִם הָיָה אֲסוּרוֹ בְּגִלּוֹל גּוֹי שְׁאִינוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, כְּגוֹן יִשְׁמַעֲאֵלִי שֶׁנֶּגַע בֵּינָן שְׁלָנוּ שֶׁלֹּא בִּכּוּנָה, אוֹ שֶׁטַּפַּח עַל פִּי הַחֲבִית הָרִי זֶה מִתֵּר בְּשִׁתְיָה. וְכֵן כָּל כִּיּוּצָא בָּזָה.

יא. אֲבָל הַמְּפָקִיד יֵין בִּיד גֵּר תּוֹשֵׁב, אוֹ שֶׁשְׁלָחוֹ עִמּוֹ וְהַפְּלִיג, אוֹ שֶׁהִנִּיחַ בֵּיתוֹ פְּתוּחַ בְּחֶצֶר גֵּר תּוֹשֵׁב הָרִי זֶה אֲסוּר בְּשִׁתְיָה: שְׁכָל חֲשֵׁשׁ שְׁלַחֲלוּף וְזִיווּף, יִרְאֶה לִי שְׁכָל הַגּוֹיִים שְׁוִוִים בּוֹ הוֹאִיל וְנַעֲשֶׂה הֵינָן בְּרִשּׁוֹתָן, נֶאֱסָר בְּשִׁתְיָה עַל כָּל פָּנִים.

יב. יֵשׁ דְּבָרִים שְׁאִין בָּהֶן אֲסוּר נֶסוּךְ כָּלָל, וְאֲסוּרוֹ אוֹתָן חֲכָמִים כְּדִי לְהַרְחִיק מִן הַנֶּסוּךְ; וְאֵלּוּ הֵן: לֹא יִמְזַג הַגּוֹי הַמֵּים לְתוֹךְ הֵינָן שְׁבִיד הַיִּשְׂרָאֵלִי, שְׁמָא יָבוֹא לְצַק הֵינָן לְתוֹךְ הַמֵּים; וְלֹא יוֹלִיף הַגּוֹי עֲנָבִים לִגְת, שְׁמָא יָבוֹא לְדֶרֶךְ אוֹ לִגַּע; וְלֹא יִסִּיעַ לְיִשְׂרָאֵל בְּשַׁעָה שְׁמִרִיק הֵינָן מְכָלִי לְכָלִי, שְׁמָא יִנִּיחַ הַכָּלִי בִּיד הַגּוֹי וְנִמְצָא הֵינָן בָּא מְכּוּחוֹ. וְאִם סִיעַ, אוֹ מִזַּג הֵינָן, אוֹ הִבִּיא עֲנָבִים הָרִי זֶה מִתֵּר.

יג. וְכֵן מִתֵּר שְׁפִירִיחַ הַגּוֹי בְּחֲבִית שְׁלִינָן שְׁלָנוּ; וּמִתֵּר לְיִשְׂרָאֵל לְהַרִיחַ בְּחֲבִית שְׁלִינָן נֶסֶךְ, וְאִין בָּזָה שֵׁם אֲסוּר שְׁאִין הָרִיחַ כָּלוּם, לְפִי שְׁאִין בּוֹ מִמֶּשׁ.

יד. כָּבֵר בְּאֲרָנוֹ שְׁכָל דְּבַר שֶׁהוּא אֲסוּר בִּהְנִיָּה, אִם עֶבֶר וּמְכָרוֹ דָּמִיו מִתְרִין חוּץ מִעֲבוּדָה זָרָה, וּמִשְׁמָשִׁיָּה, וְתִקְרַבֶּת שְׁלָה, וַיֵּין שְׁנַתְנֶסֶךְ לָהּ; וְהַחֲמִירוֹ חֲכָמִים בְּסִתָּם יֵינָם, לְהִיּוֹת דָּמִיו אֲסוּרִין כְּדָמִי יֵין שְׁנַתְנֶסֶךְ לְעֲבוּדָה זָרָה.

טו. לְפִיכָף גּוֹי שֶׁשָּׁכַר אֶת יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת עִמּוֹ בֵּינָן, שְׁכָרוֹ אֲסוּר. וְכֵן הַשּׁוֹכֵר אֶת הַחֲמוּר לְהִבִּיא עָלָיו יֵין, אוֹ שֶׁשָּׁכַר סְפִינָה לְהִבִּיא בָּהּ יֵין שְׁכָרָן אֲסוּר: אִם מַעוֹת נָתַנוּ לוֹ, יוֹלִיכֵן לִים הַמָּלַח; וְאִם

נִתְּנוּ לוֹ בְּשָׂכְרוֹ כְּסוּת אוֹ פָּלִים אוֹ פָּרוֹת, הֲרִי זֶה יִשְׂרָף אוֹתָן
וַיִּקְבֹּר הָאִפֹּר כְּדִי שְׁלֹא לִהְיוֹת בּוֹ.

יז. שָׂכָר לַגּוֹי חֲמוּר לְרֹכֵב עָלָיו, וְהִנִּיחַ עָלָיו לֹוֹגִין שְׁלִיִּין שְׂכָרוֹ
מִתֵּר; שְׂכָרוֹ לְשֹׁכֵר יֵין נִסְךְ שְׂכָרוֹ מִתֵּר וְתִבּוֹא עָלָיו בְּרָכָה, מִפְּנֵי
שְׂמִמְעוּט בַּתְּפִלָּה.

יח. הַשּׁוֹכֵר אֶת הַפּוֹעֵל וְאָמַר לוֹ, הֶעֱבֵר לִי מֵאָה חֲבִיּוֹת שֶׁלִּשְׂכָר
בְּמֵאָה פְּרוּטוֹת, וְנִמְצְאוּ אַחַת מֵהֶן יֵין נִסְךְ שְׂכָרוֹ כֻּלּוֹ אֶסוּר.

יח. אָמַר לוֹ, הֶעֱבֵר לִי חֲבִיּוֹת בְּפֶרוּטָה חֲבִיּוֹת בְּפֶרוּטָה, וְהֶעֱבִיר,
וְנִמְצְאוּ בִּינֵיהֶן חֲבִיּוֹת שְׁלִיִּין שְׂכָר חֲבִיּוֹת שְׁלִיִּין אֶסוּר, וְשָׂאָר
שְׂכָרוֹ מִתֵּר.

יט. אֲמַנִּי יִשְׂרָאֵל שֶׁשָּׁלַח לָהֶם גּוֹי חֲבִיּוֹת שְׁלִיִּין בְּשָׂכְרָן, מִתֵּר
שְׂיֵאמְרוּ לוֹ תֵּן לָנוּ אֶת דְּמִיָּה; וְאִם מִשְׁנַכְנִסָּה לְרִשּׁוֹתָן, אֶסוּר.

כ. יִשְׂרָאֵל שֶׁהָיָה נוֹשֶׂה בַּגּוֹי מִנֶּה הֵלֶךְ הַגּוֹי וּמִכָּר עֲבוּדָה זָרָה
וַיֵּין נִסְךְ, וְהִבִּיא לוֹ דְּמִיָּה הֲרִי זֶה מִתֵּר. וְאִם אָמַר לוֹ קֶדֶם
שְׂמִיכָר, הִמָּתֵן לִי עַד שֶׁאֲמַכֵּר עֲבוּדָה זָרָה אוֹ יֵין שְׁלִי וְאִבִּיא לָךְ
אֶף עַל פִּי שֶׁהוּא סֶתֶם יֵינוֹ וּמִכָּר וְהִבִּיא לוֹ, הֲרִי זֶה אֶסוּר: מִפְּנֵי
שֶׁהִיִּשְׂרָאֵלִי רוֹצֶה בְּקִיּוּמוֹ, כְּדִי שִׁיפְרַע מִמֶּנּוּ חוּבוֹ.

כא. וְכֵן גַּר וְגוֹי שֶׁהָיוּ שֹׁתְפִין, וּבָאוּ לְחַלֵּק אֵין הַגֵּר יָכוֹל לוֹמַר
לַגּוֹי, טַל אֶתָּה עֲבוּדָה זָרָה וְאֲנִי מַעֲוֹת, אֶתָּה יֵין וְאֲנִי פָּרוֹת:
שֶׁהָרִי רוֹצֶה בְּקִיּוּמָן, כְּדִי שִׁיטֵּל כְּנֶגְדָן. אֲבָל גַּר וְגוֹי שִׁירְשׁוּ אֶת
אֲבִיהֶן גּוֹי יָכוֹל הַגֵּר לוֹמַר לוֹ, טַל אֶתָּה עֲבוּדָה זָרָה וְאֲנִי מַעֲוֹת,
אֶתָּה יֵין וְאֲנִי פָּרוֹת: קַל הוּא שֶׁהִקִּילוּ בִּירְשַׁת הַגֵּר, כְּדִי שְׁלֹא
יִחְזֹר לְסוּרוֹ. וְאִם מִשְׁבָּאוֹ לְרִשּׁוֹת הַגֵּר, אֶסוּר.

כב. יִשְׂרָאֵל שֶׁמִּכָּר יֵינוֹ לַגּוֹי פָּסֵק עַד שְׁלֹא מִדַּד לוֹ, דְּמִיּוֹ
מִתֵּרִין: שֶׁמִּשְׁפָּסֵק סְמִכָה דַּעְתּוֹ, וּמִשְׁמִשְׁךְ קָנָה, וַיֵּין נִסְךְ אֵינוֹ
נֶעֱשֶׂה, עַד שִׁיִּגַּע בּוֹ נִמְצָא בְּשַׁעַת מְכִירָה, הִיָּה מִתֵּר. מִדַּד לוֹ עַד
שֶׁלֹא פָּסֵק הַדָּמִים, דְּמִיּוֹ אֶסוּרִין: שֶׁהָרִי לֹא סְמִכָה דַּעְתּוֹ אֶף עַל
פִּי שְׁמִשְׁךְ, וְנִמְצָא כְּשֶׁנִּגַּע עֲדִין לֹא סְמִכָה דַּעְתּוֹ לְקַח, וְנֶאֱסַר
הַיֵּין בְּנִגְיעָתוֹ, וְהָרִי זֶה כְּמוֹכֵר סֶתֶם יֵינָם.

כג. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּשִׁמְדַּד הַיִּשְׂרָאֵלִי לְכָלִּי; אֲבָל אִם
מִדַּד לְכָלִּי הַגּוֹי, אוֹ לְכָלִּי יִשְׂרָאֵל שֶׁכִּיד הַגּוֹי צָרִיךְ לְקַח אֶת
הַדָּמִים, וְאַחֵר כֵּךְ יִמְדַּד. וְאִם מִדַּד, וְלֹא לְקַח דָּמִים אֶף עַל פִּי
שְׁפָסֵק, דְּמִיּוֹ אֶסוּרִים: שֶׁמִּשְׁנִיגִיעַ לְכָלִּי, נֶאֱסַר כְּסֶתֶם יֵינָם.

כד. הַנּוֹתֵן דִּינָר לְחֲנוּנֵי גּוֹי, וְאָמַר לְפּוֹעֵלוֹ הַגּוֹי, לָךְ וְשִׁתָּה וְאָכַל
מִן הַחֲנוּנִי, וְאֲנִי מַחֲשֵׁב לוֹ הֲרִי זֶה חוֹשֵׁשׁ שְׂמָא יִשְׁתָּה יֵין: שִׁזָּה
כְּמִי שֶׁקָּנָה לוֹ יֵין נִסְךְ, וְהִשְׁקָהוּ. וְכִנְגֵּד זֶה בְּשִׁבְיעִית אֶסוּר, כְּגוֹן
שֶׁנָּתַן דִּינָר לְחֲנוּנֵי יִשְׂרָאֵל עִם הָאָרֶץ, וְאָמַר לְפּוֹעֵלוֹ הַיִּשְׂרָאֵלִי,
לָךְ וְאָכַל וְאֲנִי מַחֲשֵׁב לוֹ; וְאִם אָכַל הַפּוֹעֵל דְּבָר שְׂאִינוֹ מִעֲשֹׂר,
אֶסוּר.

כה. אֲבָל אִם אָמַר לָהֶם, אֲכִלוּ וְשִׁתּוּ בְּדִינָר זֶה, אוֹ שֶׁאָמַר לָהֶם,
אֲכִלוּ וְשִׁתּוּ עָלַי מִן הַחֲנוּנִי וְאֲנִי פּוֹרֵעַ אֶף עַל פִּי שֶׁנִּשְׁתַּעֲבַד
הוֹאִיל וְלֹא נִתְיַחַד שְׁעֲבוּדוֹ, הֲרִי זֶה מִתֵּר; וְאִינוֹ חוֹשֵׁשׁ לֹא
מִשּׁוּם יֵין נִסְךְ, וְלֹא מִשּׁוּם שְׁבִיעִית, וְלֹא מִשּׁוּם מַעֲשֹׂר.

כו. מֶלֶךְ שֶׁהָיָה מַחֲלֵק יֵינוֹ לָעָם, וְלוֹקַח מֵהֶן דְּמִיּוֹ כְּפִי מָה
שִׁירָצָה אֵל יֹאמַר אָדָם לַגּוֹי, הֵא לָךְ מֵאֲתִים זֶזוּ וְהַכְּנִס תַּחְתִּי

בְּאוֹצֵר הַמֶּלֶךְ, כְּדֵי שְׂיִקַּח הַגּוֹי הַזֶּה שְׂכָתָבוֹ בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל, וַיִּתֵּן
הַגּוֹי הַדְּמִים לַמֶּלֶךְ; אָבָל אוֹמֵר לוֹ, הֵא לָךְ מֵאֲתִים זֶז, וּמִלְטָנִי
מִן הָאוֹצֵר.

כֹּז. גּוֹי שֶׁנִּגְע בְּיֵינוֹ שְׁלִישֵׁי־יִשְׂרָאֵל לְאַנְסוֹ, מִתֵּר לְמִכָּר אוֹתוֹ יֵין לְאוֹתוֹ
הַגּוֹי שֶׁאֶסְרוּ לְבָדּוֹ: שְׂפִיּוֹן שֶׁנִּתְכַּוֵּן זֶה הַגּוֹי לְהַזִּיקוֹ, וְלֶאֱסֹר יֵינוֹ
הֵרִי זֶה כָּמִי שֶׁשִּׁבְּרוּ אוֹ שִׁרְפוּ, שְׂחִיב לְשַׁלֵּם; וְנִמְצְאוּ הַדְּמִים
שֶׁלּוֹקַח מִמֶּנּוּ דָּמֵי הַהִזָּק, לֹא דָּמֵי הַמִּכִּירָה.